

The development of a Learning Process about Sexuality in Thai Society¹

Kasemsri Asawasripongton²

Received: April 4, 2014

Accepted: April 25, 2014

Abstract

This research about “ The development of a learning process about sexuality in Thai society “ is a part of the aforementioned strategy of The Ministry of Social Development and Human Security , focusing on educating children and youths to know how to prevent and solve the problem of pre-mature pregnancy in teenagers. There were 2 main objectives in this study. Firstly, it aimed to study the effectiveness of a learning process about sex on “Stepping forwards with Conscience” in the aspects of body&mind changes, sex believe,difference thinkings touching, love and alternatives, refusal skills and how to avoid a risky situation leading to a sexual intercourse. Secondly, it aimed to investigate the relationships between teenagers’ attitudes towards sexual intercourse resulted from the mentioned learning process. The study is a Quasi-Experimental Research. The research tools were 8 teaching/learning plans in the learning process about sex on “Stepping forwards with Conscience” : 1.Steps to be adolescent 2.What people thinking about sex is true or false 3. How do male-female think about 4. Touching 5. Imagination about love no.1 6. Imagination about love no.2 7. Imagination about love no.3 8. Negating skill and how to avoiding risk situations about sexual intercourse and a set of attitude towards sexual intercourse scales. The learning process is based on “ The Experiential Learning ” The subjects were 110 Elementary Education 6 students, aged ranging from 10 to 12 years in Bangkok Metropolitan. They were divided into 2 groups : experimental and control groups. The data were then analyzed by independent-samples t-tests. It was found that firstly, on average, the students in the experimental group had posttest meanscore higher significantly than that of their pretest mean score at $p=0.01$. On average, the students in the experimental group had posttest mean score higher significantly than that of those in the control group at $p = 0.01$. Secondly, in general and in each aspect, there were relationships between the teenagers’ attitudes towards sexual intercourse resulted from the learning process about sex on “Stepping forwards with Conscience” and their learning process about sex behaviors on the risk of having a sexual intercourse among teenagers at $p = 0.01$.

Keywords: The learning process on sex entitled “Thoughtful Steps”, Lesson plan about sex

¹ Graduate School Chandrakasem Rajabhat University

² Assistant Professor, Dean of Faculty of Education, Chandrakasem Rajabhat University
E-mail: kasemsria.a@gmail.com. Tel.: 081-486-2038

การพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศในสังคมไทย¹

เกษมศรี อัครศรีพงษ์ศรี²

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศในสังคมไทย เป็นส่วนหนึ่งที่ตอบสนองเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้เด็กและเยาวชนมีความรู้และทักษะ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาวัยรุ่นที่มีอายุน้อย ตั้งครรภ์ไม่พร้อมในสังคมไทย วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษา (1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ในด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรักและทางเลือก ทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และ (2) ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและผลการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” กับพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” จำนวน 8 แผน ประกอบด้วย 1. ก้าวอย่างสู่วัยหนุ่มสาว 2. สิ่งที่คุณคิดหรือเชื่อมันถูกหรือผิด 3. ชายหญิง คิดอย่างไร 4. การสัมผัส 5. จินตนาการรักสู่ทางเลือก ตอนที่ 1 6. จินตนาการรักสู่ทางเลือก ตอนที่ 2 7. จินตนาการรักสู่ทางเลือก ตอนที่ 3 8. ทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และแบบวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ หลักการจัดกระบวนการเรียนรู้ใช้แนวความคิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (The Experiential Learning) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุระหว่าง 10 - 12 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 110 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ผลการทดลอง พบว่า (1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ในด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรักและทางเลือก ทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยรวมมีผลต่อการรับรู้ของผู้เรียน เห็นได้จากคะแนนเฉลี่ย ภายหลังการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และคะแนนเฉลี่ยหลังการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (2) เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และผลการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: กระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศ

¹ ปริญญาคุชฎีบัณฑิต สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม e-mail: kasemsria.a@gmail.com. Tel.: 081-486-2038

บทนำ

เพศและสัญชาตญาณทางเพศมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มาโดยตลอด ตั้งแต่เกิดจนตาย ดังที่ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) จิตแพทย์และนักจิตวิเคราะห์ชาวออสเตรีย ได้ให้ทัศนะไว้ว่า “เรื่องเพศเป็นเรื่อง ที่สำคัญที่สุดในชีวิตมนุษย์ เพราะเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมต่างๆ” เขากล่าวว่า “มนุษย์เรามีสัญชาตญาณและความรู้สึกทางเพศมา ตั้งแต่เกิด ไม่ใช่จะมีเมื่อตอนโตขึ้น หรือเป็นเรื่องของผู้ใหญ่เท่านั้น” (Freud, 1970 : 20) ดังนั้น เรื่องเพศจึงเป็นส่วนหนึ่งของวิถีดำรงของมนุษย์ในสังคมที่จะต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย

วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ระหว่างเด็กและผู้ใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 10 - 19 ปี (WHO., 2008) ซึ่งวัยนี้เป็นวัยที่มีพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และด้านเพศอย่างรวดเร็ว มีแรงขับทางเพศตามธรรมชาติ ต้องการรู้ ต้องการลองเรื่องเพศ (สมภพ เรื่องตระกูล, 2551) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว นั้น ส่งผลให้วัยรุ่นเกิดความสับสน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความยับยั้งชั่งใจ ทำให้ตัดสินใจกระทำพฤติกรรมที่เสี่ยงในด้านต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้วย (วรารณ ตระกูลสถิตย์, 2549; และวิโรจน์ อารีกุล, 2553) นอกจากนั้น การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสื่อในปัจจุบัน มีส่วนในการส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ ที่พบมาก คือ การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย ทั้งยังขาดความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จึงไม่มีการป้องกันความเสี่ยงทางเพศ จนทำให้เกิดอุบัติการณ์ในวัยรุ่นหญิงในประเทศไทย จากรายงานของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2546 - 2550 พบว่า

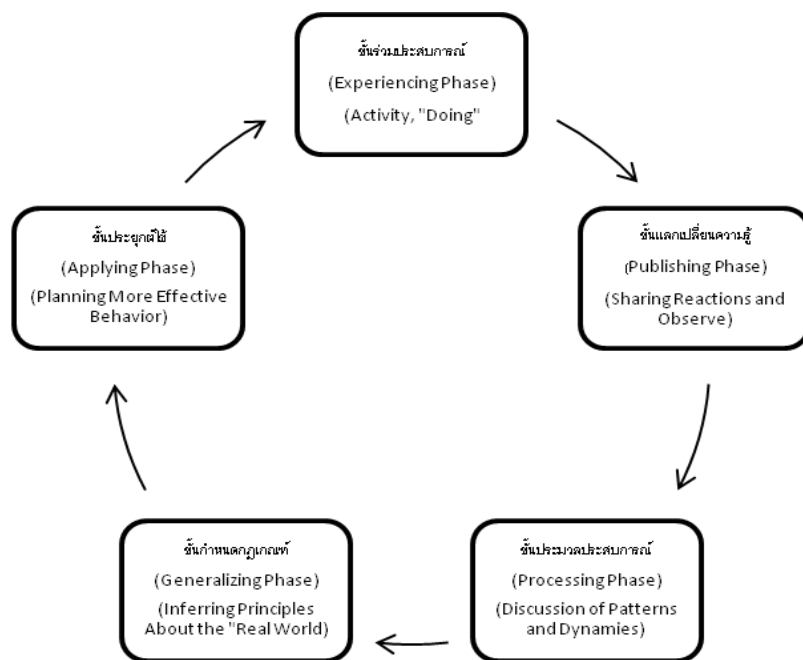
อุบัติการณ์ การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นช่วงอายุ 15 - 19 ปี ต่อสตรีตั้งครรภ์ 1,000 รายเพิ่มขึ้นจาก 127 ราย ในปี พ.ศ. 2546 เป็น 146 ราย ในปี พ.ศ. 2550 (กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ, 2553) ดังตัวอย่างในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จากสถิติการตั้งครรภ์และการคลอดใน พ.ศ. 2552 อุตสาหกรรมสตรีวัยรุ่นตั้งครรภ์ช่วงอายุ 11 - 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.4 โดยแบ่งช่วงอายุน้อยกว่า 16 ปีคิดเป็นร้อยละ 1.6 และช่วงอายุ 17 - 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.8 (Maternal - Fetal Medicine Do Oa GFo MCMU., 2010) สถานการณ์และอุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากเหตุผลส่วนหนึ่ง คือ เยาวชนและคนในสังคมไทยขาดโอกาสในการเรียนรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องและเหมาะสม วัยรุ่นส่วนใหญ่เรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกอนาจาร จากการศึกษาเรื่องการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนไทยในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในพื้นที่กรุงเทพฯ กลุ่มตัวอย่าง เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 78.5 เคยดูสื่อลามกอนาจารร้อยละ 71 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วร้อยละ 60 และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 18 ปี เป็นสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 33.3 และพบว่าอายุน้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ อายุ 13 ปี ร้อยละ 1.6 (สมพล วันตะเมธ, 2550: 1 และ 9) ในขณะเดียวกัน รัตนาพร อินทร์เพ็ญ (2551 : ง) ศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนรู้เรื่องเพศกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยพบว่า วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการดูสื่อลามก เช่น หนึ่งไป มากกว่าใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอื่นๆ ผลที่ตามมา คือ วัยรุ่นขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศจนทำให้ต้องเผชิญปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ เช่น ตั้งครรภ์เมื่อไม่พร้อม การทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย และปัญหาอนามัยเจริญพันธุ์อื่นๆ อย่างยากที่จะหลีกเลี่ยงได้

จากสภาวะการณ์ ของปัญหาดังกล่าว กระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้จัดทำ แผนยุทธศาสตร์ เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาเด็ก และเยาวชนตั้งครรภ์ไม่พร้อม และเป้าหมายข้อแรก ของแผนดังกล่าว ก็คือ “เด็กและเยาวชนมีความรู้ และทักษะในการจัดการกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องเพศได้ ไม่นำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม” (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองเด็ก แห่งชาติ, 2556: 8) สำหรับแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาดังกล่าวผู้เขียนได้ศึกษาผลงานวิจัย ของกาญจนา วงษ์สวัสดิ์ (2551) เรื่อง การพัฒนา หลักสูตรฝึกอบรมเพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตเป็นฐาน ความคิดของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยการ วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่สมัครใจเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) นักศึกษา ต้องการเรียนรู้ในประเด็นของปัญหาทางเพศ การ ป้องกัน และแก้ไขโรคเอดส์ และโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิด ซึ่งสอดคล้องกับ ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ ส่วนใน ประเด็นของทักษะชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่ นักศึกษาควรเรียนรู้ คือ ทักษะด้านการตระหนักรู้ใน ตน ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด (2) หลักสูตร ฝึกอบรมเพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตเป็นฐานความคิด ประกอบด้วยสาระความรู้ 6 หน่วย (3) ผลการ ฝึกอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ มีทักษะการ จัดการกับอารมณ์และความเครียด และมีทักษะการ ตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสูงกว่าก่อนเข้า รับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ทักษะความตระหนักรู้ในตนและทักษะการ แก้ไขปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศก่อนและหลัง การฝึกอบรม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ แต่ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการฝึกอบรมสูง กว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการฝึกอบรมด้านความรู้ เรื่องเพศ ที่เด็กและเยาวชนมีความต้องการเรียนรู้นั้น จากงานวิจัยของ พิชัย นิรมานสกุล (2552) เรื่อง การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่อง เพศศึกษาและเนื้อหาทางเพศที่เหมาะสมแก่เด็กและ เยาวชน ผลการวิจัยพบว่าเนื้อหาทางเพศทาง อินเทอร์เน็ตที่เด็กและ เยาวชนมีความพึงพอใจปาน กลาง คือ การใช้ชีวิตครอบครัว การดำเนินชีวิตเรื่อง เพศ เพศกับปัญหาสังคม เพศสัมพันธ์ การดูแล สุขภาพทางเพศ การคุมกำเนิด สิ่งอำนวยความสะดวก ทางเพศ ระบบสืบพันธุ์และการตั้งครรภ์ โดยมีความ สัมพันธ์กับความต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษา และเนื้อหาทางเพศทางอินเทอร์เน็ตของเด็กและ เยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์อย่างในระดับสูง สำหรับเว็บไซต์ที่ นำเสนอเนื้อหาทางเพศในปัจจุบัน ยังไม่เพียงพอ และนำเสนอเนื้อหาได้ไม่เหมาะสม นอกจากนี้จาก การศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษา โดยใช้กระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมป้องกันการ เสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระฤทธิยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร ของศรจดา เจริญกิจจานุวัฒน์ (2552) พบว่ากลุ่ม ทดลอง ภายหลังจากที่ได้รับโปรแกรมสุขศึกษา โดยใช้ กระบวนการกลุ่ม มีพฤติกรรมการป้องกันการเสี่ยง ทางเพศมากกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่มีหน้าที่ จัดการเรียนการสอน จึงสนใจศึกษาถึงการ จัด การกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศที่มีส่งผลต่อการป้องกัน การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นตอนต้นในสังคมไทย และได้ ประยุกต์นำแนวคิดในการจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่าน ประสบการณ์ (The Experiential Learning) ที่

เน้นการมีส่วนร่วมอย่างมากและเน้น “กระบวนการ” ในการสร้างข้อมูลความรู้ระหว่างการปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรม เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามส่วนบุคคลและกลุ่มบุคคลที่เรียนรู้ร่วมกัน ไม่ว่าจะสถานการณ์เรียนรู้นั้นจะเกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย โรงเรียน หรือในสถานที่ที่มีบุคคลมาอยู่รวมกัน เพื่อการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง (The

Pfeiffer Library Volume 21. 2nd Edition. Copyright 1998. Jossey – Bass /Pfeiffer: 2 - 8) ตามวัฏจักรการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (The Experiential Learning Cycle) มาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” จำนวน 8 แผน แล้วนำมาทดลองจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น

ที่มา : (The Pfeiffer Library Volumn 21 (2nd). Edition Copyright. 1998 Jossey - Bass / Pfeiffer: 2)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา (1) ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ในด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรักและทางเลือก ทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่จะนำไปสู่การตั้งครรภ์ และ (2) ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

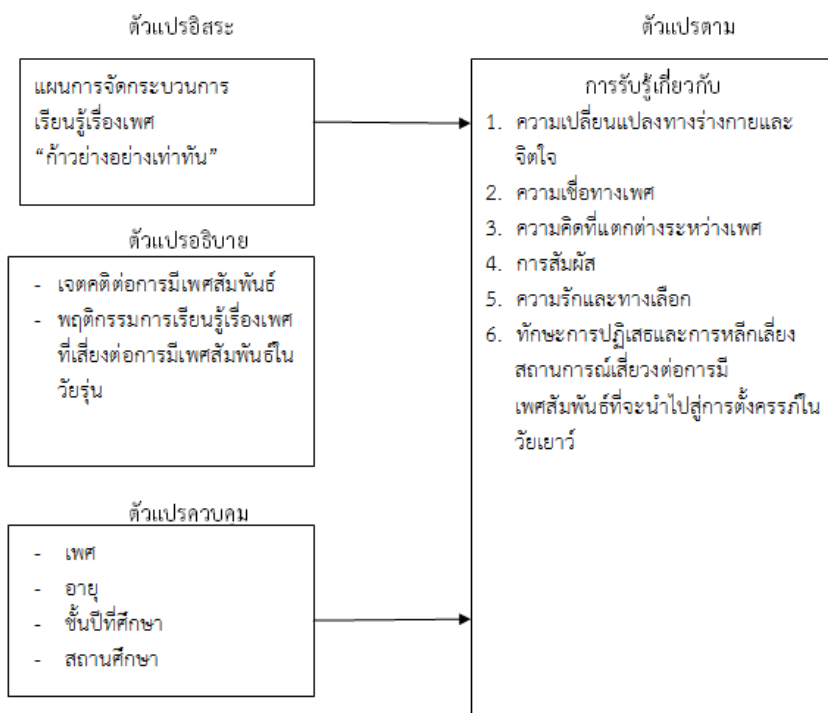
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2556 มีอายุระหว่าง 10- 12 ปี อาศัยอยู่ในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2556 มีอายุระหว่าง 10- 12 ปี จำนวน 2 กลุ่ม จัดเป็นกลุ่มทดลอง 54 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 56 คน รวม 110 คน ดำเนินการทดลองช่วงเดือนมิถุนายน 2556 ถึงเดือน

กันยายน 2556 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Sampling) เป็นการสุ่มโดยแบ่งประชากรออกเป็นลำดับขั้นต่างๆแบบลดหลั่น ตั้งแต่ ภาค จังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แผนการจัดการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน”

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรักและทางเลือก ทักษะการปฏิเสธ และการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่จะนำไปสู่การตั้งครรภ์ หลังการเข้าร่วม

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับ
2.1 ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ
2.2 ความเชื่อทางเพศ
2.3 ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ
2.4 การสัมผัส
2.5 ความรักและทางเลือก
2.6 ทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่จะนำไปสู่การตั้งครรภ์

การจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” สูงกว่าก่อนการทดลอง

2. หลังการทดลอง กลุ่มทดลองจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปลี่ยนแปลงด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรักและทางเลือก ทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ที่จะ

นำไปสู่การตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่น หลังการเข้าร่วม การจัดการกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” สูงกว่ากลุ่มควบคุม

3. หลังการทดลองการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์และผลการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะประชากรสังคม และสังคมจิตวิทยา โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติวิเคราะห์ ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 2 ใช้สถิติ t-test ทดสอบสมมติฐาน ข้อ 3 ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient Correlation)

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 4 ระยะได้แก่ ระยะเตรียมการ ระยะเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะการทดลอง และระยะหลังการทดลอง ดังต่อไปนี้

ระยะเตรียมการ

1. การเตรียมตัวผู้วิจัย โดยการศึกษาความรู้จากเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ผลการศึกษานำมาจากการสนทนากลุ่ม (Focus group) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญ ด้านจิตวิทยา และพฤติกรรมเด็กวัยเด็กตอนปลาย

2. การเตรียมด้านการบริหารจัดการ

2.1 ศึกษากระบวนการบริหารและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนที่จะเข้าไปทำการศึกษาวิจัย เพื่อติดต่อขออนุญาต การวางแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ และการเก็บรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนปกติของโรงเรียนนั้นๆ

2.2 ติดต่อขออนุญาตจากผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อทำการศึกษาวิจัย โดยแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย รูปแบบ แผนงาน และขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย เครื่องมือที่ใช้ และผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

2.3 ติดต่อประสานงานกับอาจารย์ประจำวิชา กิจกรรมแนะแนว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง เพื่อวางแผนกำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ ในวันและเวลาให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ

3. การเตรียมกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ เข้าพบแนะนำตัว และสร้างสัมพันธภาพกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย รายละเอียดของแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ ประโยชน์ที่ได้รับ ขั้นตอนและกำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความไว้วางใจในตัวผู้วิจัย และให้ความร่วมมือในการวิจัย

4. การเตรียมและการสร้างเครื่องมือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือหลัก 2 ชนิด ได้แก่

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศที่ผู้วิจัยเรียบเรียงขึ้นโดยใช้ชื่อแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ว่า “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ประกอบด้วยแผนย่อย 8 แผนนำไปตรวจสอบคุณภาพ โดย อาจารย์ผู้

ควบคุมดัชนีพันธ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน จากนั้นนำแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ กลุ่มตัวอย่างมากที่สุด จำนวน 30 คน และทำการประเมินผลทั้งด้าน วัตถุประสงค์ เนื้อหา ความน่าสนใจ ความเหมาะสม ของกิจกรรม ความเหมาะสมของสื่ออุปกรณ์ทุก ประเภท ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้แต่ละครั้ง ตลอดจนความคิดเห็นอื่นๆ แล้วนำผลที่ได้จากการ ประเมินมาแก้ไข ปรับปรุง แผนการจัดกระบวนการ เรียนรู้เพศศึกษา “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ให้มี คุณภาพดียิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้าน ชีวสังคม ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบวัดเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ส่วนที่ 3 แบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศที่เสี่ยงต่อการมี เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ฉบับที่ 2 แบบตรวจสอบการรับรู้ เรื่อง เพศของผู้เรียน ก่อนและหลังเข้าร่วมกระบวนการ เรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน”

ฉบับที่ 3 แบบประเมินความคิดเห็น และความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้เรื่อง เพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ทั้ง 8 แผน

ระยะการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การจัดระบบการเก็บข้อมูล ผู้วิจัย ประสานกับอาจารย์ที่สอนวิชากิจกรรมคาบแนะแนว กำหนดวันและเวลาในการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง แต่ละกลุ่ม ในช่วงก่อนการทดลอง ภายหลังจาก ทดลอง และภายหลังจากทดลอง 1 เดือน ในภาค เรียนที่ 1/2556 มีดังต่อไปนี้วัน

วันจันทร์ เวลา 10.20 น. - 11.20 น.

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 เวลา 11.20 น. - 12.20 น.

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 กลุ่มทดลอง

วันพฤหัสบดี เวลา 9.20 น. - 10.20 น.

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 เวลา 11.20 น - 12.20 น

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6/2 กลุ่มเปรียบเทียบ

ทั้งนี้ เริ่มตั้งแต่วันจันทร์ที่ 24 มิถุนายน 2556 เป็นต้นไป

2. วิธีการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบ สอบถาม แจกให้กลุ่มตัวอย่างได้อ่านและตอบเอง (Self-administered Questionnaire) โดยผู้วิจัยจะคอย ให้คำอธิบายหรือชี้แจงอยู่อย่างใกล้ชิดและพยายาม เน้นถึงความสำคัญของการปกปิดเป็นความลับส่วนบุคคล รวมถึงผลประโยชน์ที่จะได้จากการตอบ แบบสอบถาม ต่อกลุ่มตัวอย่าง ทุกคน

3. การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยจะตรวจสอบ ว่าแบบสอบถามชุดที่กลุ่มตัวอย่างส่งมานั้นตอบครบ ทุกข้อหรือไม่ หากตอบไม่ครบ ผู้วิจัยก็จะคืนกลับไป ทำให้ครบทุกข้อในเวลานั้น

ระยะการทดลอง

ประกอบด้วยการจัดให้กลุ่มทดลองเข้าร่วมใน แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ดังต่อไปนี้

แผนที่ 1 ชื่อ “ก้าวอย่างสู่วัยหนุ่มสาว” ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

แผนที่ 2 ชื่อ “สิ่งที่คิดหรือเชื่อนั้นถูกหรือผิด” ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

แผนที่ 3 ชื่อ “ชายคิด - หญิงคิด อย่างไร” ใช้ เวลา 1 ชั่วโมง

แผนที่ 4 ชื่อ “การสัมผัส” ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

แผนที่ 5 ชื่อ “จินตนาการรับรู้สู่ทางเลือกตอน ที่ 1” ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

แผนที่ 6 ชื่อ “จินตนาการรับรู้สู่ทางเลือกตอนที่ 2” ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

แผนที่ 7 ชื่อ “จินตนาการรับรู้สู่ทางเลือกตอนที่ 3” ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

แผนที่ 8 ชื่อ “ทักษะปฏิเสธและหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์” ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

ระยะหลังการทดลอง

1. เก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังการทดลองครั้งที่ 1 (เมื่อสิ้นสุดการทดลอง)

2. เก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังการทดลองครั้งที่ 2 (ภายหลังการทดลอง 1 เดือน)

ผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรัก และทางเลือก ทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่จะนำไปสู่การตั้งครรภ์ ภายหลังการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t=9.223$, $p = 0.01$, $df = 53$) ผลการวิจัย สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1

2. คะแนนเฉลี่ยด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรัก และทางเลือก ทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่จะนำไปสู่การตั้งครรภ์ ภายหลังการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.01 ($t = 4.240$, $p = 0.01$, $df = 108$) ผลการวิจัย สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2

3. เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและผลการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การเรียนรู้เรื่องเพศที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3

จากการวิเคราะห์ภาพรวมของกลุ่มทดลอง ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” แล้วพบว่า เกิดการเปลี่ยนแปลง ด้านความรู้ และความคิดเห็นที่สอดคล้องกับแนวทางการหลีกเลี่ยง และป้องกันสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้พบว่า แผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” แผนที่ 8 (ทักษะการปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์) แผนที่ 4 (การสัมผัส) และแผนที่ 1 (ก้าวอย่างสู่วัยหนุ่มสาว) มีประสิทธิผลในด้านเสริมสร้างความรู้ให้วัยรุ่นไทยเกิดทักษะในการจัดการกับสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศโดยไม่นำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม ตามลำดับจากมากไปน้อย

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศในสังคมไทย มีประเด็นที่นำมาอภิปราย 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า “กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย ด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรักสู่ทางเลือก ทักษะการปฏิเสธ และการหลีกเลี่ยง

สถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่จะนำไปสู่การตั้งครรรภ์ในวัยรุ่นน ภายหลังกการเข้าร่วม การจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา “ก้าวอย่างอย่าง เเท่าทัน” สูงกว่าก่อนการทดลอง” สอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับดัชนีพันธของกาญจนา วงษ์สวัสดิ์ (2551) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตเป็นฐานความคิดของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร ผลปรากฏว่า ผลการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ มีทักษะการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และมีทักษะการตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ทักษะความตระหนักรู้ในตนและทักษะการแก้ปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศก่อนและหลังการฝึกอบรม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการฝึกอบรม ในทำนองเดียวกัน งานวิจัยของ ศรุจดา เจริญกิจจานุวัฒน์ (2552) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาโดยใช้กระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานครทำการศึกษาแบบกึ่งทดลอง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มทดลอง ภายหลังกได้รับโปรแกรม สุขศึกษาโดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีพฤติกรรมการป้องกันการเสี่ยงทางเพศมากกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ภาพรวมของความรู้และความคิดเห็นของผู้เรียนก่อนเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” พบว่า ในภาพรวม กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้และความคิดเห็นที่สอดคล้องกับ การหลีกเลี่ยงและป้องกันสถานการณ์

เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีการเปลี่ยนแปลงความรู้ และความคิดเห็น เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์รายด้าน ความรู้และความคิดเห็นของผู้เรียนกลุ่มทดลอง พบว่ามีความแตกต่างด้านความคิดเห็นของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งก่อน และหลังการทดลองกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่าง เเท่าทัน” ด้าน “ก้าวอย่างสู่วัยหนุ่มสาว” ด้าน “การสัมผัส” ด้าน “ทักษะปฏิเสธและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์” นอกนั้นไม่มีความแตกต่าง

ประเด็นที่ 2 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า “ภายหลังกการทดลอง กลุ่มทดลองจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเปลี่ยนแปลงด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรัก และทางเลือก ทักษะการปฏิเสธ และการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ที่จะนำไปสู่การตั้ง ครรรภ์ในวัยรุ่นน ภายหลังกการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา “ก้าวอย่างอย่าง เเท่าทัน” สูงกว่ากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับงานวิจัยของสมจิต เกิดแก้ว (2552) ได้ศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยวิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยวิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับดีแต่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศ ระดับชั้น สถานภาพ สมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีความคิดเห็นเรื่อง การจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยวิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ในทำนองเดียวกันกับ งานวิจัยของ อนุภาพ ระวังใจ (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้เรื่องเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันการเสี่ยงทางเพศต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประเด็นที่ 3 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ว่า “ภายหลังการทดลอง การจัดการกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษา “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” และตัวแปรด้านเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น พฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องเพศที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านการรับรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ความเชื่อทางเพศ ความคิดที่แตกต่างระหว่างเพศ การสัมผัส ความรักและทางเลือก ทักษะการปฏิเสธ และการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่จะนำไปสู่การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ของกลุ่มทดลอง” สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิย์รัตน์ ยั่งยืน และคณะ (2554: 69-79) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องเจตคติต่อการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง ณ ช่วงเวลาหนึ่ง (Cross - Sectional Analytic Study) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตกลุ่มที่เคยเรียนและไม่ได้เรียนวิชาเพศศึกษา มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 19 ปี เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยเจตคติด้านเอกลักษณ์และบทบาททางเพศด้านพัฒนาการทางเพศ ด้านความหลากหลายของพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.009$, $p = 0.043$, $p = 0.023$ ตามลำดับ) โดยกลุ่มที่เคยเรียนวิชาเพศศึกษา มีเจตคติสูงกว่า กลุ่มที่ไม่ได้เรียน

วิชาเพศศึกษา ผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษาซึ่งช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีเรื่องเพศให้แก่ นิสิต เพื่อให้สามารถแสดงออกทางเพศที่เหมาะสมกับเอกลักษณ์และบทบาททางเพศของตนเองและเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะ สำหรับผู้ที่ให้นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศ “ก้าวอย่างอย่างเท่าทัน” ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากกว่าการบรรยาย หรืออธิบาย นอกจากนั้น ภาษาและท่าทีของผู้จัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับเพศ ควรเป็นภาษาที่ง่าย สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กวัยรุ่นตอนต้น โดยมีท่าทีที่เป็นปกติและเป็นกัลยาณมิตรเมื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ ทั้งนี้เพื่อเด็กเกิดข้อสงสัยจะได้กล้าซักถาม สำหรับเด็กที่ไม่กล้าแสดงออกในการซักถามเกี่ยวกับเพศ ควรเปิดโอกาสให้เขียนลงกระดาษแบบอิสระ โดยไม่มีข้อจำกัด เพื่อจะได้ทราบถึงความคิด และข้อสงสัยที่เด็กยังค้างคาใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ และสำหรับผู้วิจัยในครั้งต่อไป ควรเพิ่มเติม การทำการศึกษาเป็นรายกรณี (Case Study) ประกอบด้วยเป็นการติดตามผลต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์ควรร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการ ในการดำเนินการจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องเพศ ให้ยั่งยืนด้วยการกำหนดให้เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเร่งด่วน เป็นรูปธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ว่า “เด็กและเยาวชนมีความรู้และทักษะในการจัดการกับสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศได้ ไม่นำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม”

อ้างอิง

- นักกาญจนาง วรษ์สวัสดิ์. (2551). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพศศึกษาโดยใช้ทักษะชีวิตเป็นฐานความคิดของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). ภาควิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ. (2553). *การสำรวจสภาพปัญหาแม่วัยเยาว์*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์.
- คำปอง ศรีพลัง. (2550). *พฤติกรรมการณ์เรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อลามก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐภาพ ระวะใจ. (2554). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์ป้องกันการเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพฯ*. ปริญญาโท วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชัย นิรมานสกุล. (มกราคม-เมษายน, 2549). *การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษาและ เนื้อหาทางเพศที่เหมาะสมแก่เด็กและ เยาวชน*. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 26(1), 55 - 77.
- รัตนพร อินทร์เพ็ญ. (2551). *การเรียนรู้เรื่องเพศกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยประชากรและสังคม). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2549). *จิตวิทยาการปรับตัว*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิโรจน์ อารีย์กุล. (2553). *การดูแลสุขภาพ และการให้คำแนะนำวัยรุ่น*. (พิมพ์ ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด.
- ศรจดา เจริญกิจจานุวัฒน์. (2552). *ประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยใช้ กระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมการณ์ป้องกันการเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระหฤทัย คอนแวนต์ กรุงเทพฯ*. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (สุขศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจิต เกิดแก้ว. (2552). *ความคิดเห็นเรื่องการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยวิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน เซนต์ราฟาแอล จังหวัดสมุทรปราการ*. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (สุขศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพล วันตะเมธ. (2550). *พฤติกรรมการณ์เสี่ยงทางเพศ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการณ์เสี่ยงทางเพศของเยาวชนคนไทยในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ (ฉบับอิเล็กทรอนิกส์)*. วารสารประชากรศาสตร์, 22(2), 1 - 17.
- สมภพ เรื่องตระกูล. (2551). *จิตเวชเด็กและวัยรุ่น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

สุนิรัตน์ ยั่งยืน และคณะ. (กรกฎาคม - ธันวาคม, 2554). เจตคติต่อการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา*, 6(2), 69 - 79.

Freud, Sigmund. (1970) "*The Sexual Life of Man*" In *Human Sexual Behavior*. New York: John Wiley: 20-27.

Pfeiffer. (1998). *The Pfeiffer Library Volumn 21* (2nd). Edition Copyright.

